

Vaig néixer a Barcelona. Vaig tenir una infància feliç i molt mogudeta. Em vaig criar sola amb la meva mare de la que he après l'esperit de lluita, de treball i del sacrifici per aconseguir les coses.

Quan vaig acabar els estudis em vaig independitzar i va començar l'època de projecció professional, vaig tenir la sort de fer moltes feines que m'apassionaven i poder viure d'elles a una ciutat tan fascinant com Barcelona. Però el que no sabia és que després començaria una etapa de la meua vida encara més apassionant. Em vaig enamorar del pare dels meus fills i dos anys després vaig ser mare.

I una nova aventura: deixar Barcelona i anar a Llinars del Vallès, on ara visc, feliç d'haver fet aquest pas i encara lluitant per acabar de trobar el meu lloc.

Tot i que el que més m'agradava era la zoologia, vaig acabar estudiant comunicació i publicitat. Vaig començar a treballar amb 16 anys, mentre compaginava feina i estudis.

He treballat totes les vessants dels departament de comunicació: publicitat, premsa, producció...

Finalment, i portada per canvis a la meua vida, vaig decidir aventurar-me i obrir una petita botiga de roba en el poble on vaig anar a viure feia poquet. Vaig aprendre molt de l'experiència, però sobretot, que no era el moment per muntar un negoci així amb dos fills de 6 i 2 anys.

Actualment estic intentant trobar un nou camí professional que em doni certa tranquil·litat. Un projecte bastant ambiciós donat l'època que vivim.

Begoña Goicoechea

La conec. Us diré que és amiga meua sense vergonya, al contrari, amb molt d'orgull. La vaig conèixer perquè ens movia un mateix interès: l'educació pública d'aquest país, la dels nostres fills. És lluitadora, potent, camaleònica, polivalent, lluitadora i sempre, sempre, sempre valenta. Defensa, des de la presidència d'una AMPA valors de comunitat, ajut i talent. I m'agrada.

**Som uns sers
excepcionals però
l'ambició ens perd.**

Què t'agrada i què no suportes?

M'encanta menjar, provar nous sabors, cuines de tot el món. Un dels grans invents culinaris són els menús degustació. M'encanten les clares a la piscina o la platja, i els mojitos i el mar de cava per acompanyar les nits, i els tes calentets per escalfar les tardes d'hivern. Acompanyar un bon vi amb un ressopó amb amics. Conduir amb la música molt alta, els concerts i l'òpera. M'emociona i em trasllada sentir òpera. El riure dels meus fills, les escapades sense destí concret i un llibre que m'agradi (que no té perquè ser bo). Detesto l'arrogància, les ments tancades i obtuses, certes televisions privades on fan d'una Belen Esteban la princesa del poble. No m'agrada el sistema en el que vivim, la mentira, la corrupció i la injustícia. Detesto que sempre hi hagi d'haver en aquest món gent que pateixi.

Defineix segons el teu diccionari: Home: ésser humà de sexe masculí, amb un seguit de característiques acomodades a la seva naturalesa humana. Molt diferent a la dona. **Dona:** ésser humà de sexe femení, amb un seguit de característiques acomodades a la seva naturalesa. Molt diferent al home. **Igualtat:** quan dues coses, conceptes o realitats esdevenen iguals en drets i condicions. **Felicitat:** totes aquelles coses que omplen els nostres petits desitjos quotidians. Coses que ens aporten

plaer, sentir-nos bé, créixer com a persones i esdevenir contents.

En què estàs embolicada ara?

Els nens i la casa compten? (riu) Estic embolicada amb l'Ampa de l'escola dels meus fills, el Salvador Sanromà de Llinars del Vallès. Puc dir que ara per ara és una de les coses que més m'omplen. M'agrada estar involucrada en l'educació dels meus fills. Poder aportar alguna cosa a l'escola i millorar les possibilitats dels nens de la mateixa. M'encanta poder tenir accés directe en el projecte educatiu dels meus fills. És apassionant i molt enriquidor. Però també estic intentant trobar una feina que em permeti tirar endavant el meu projecte de vida i familiar. Aquest, de moment, no està resultant ni tan apassionant ni tan enriquidor. Però tinc esperança que algun dia trobaré el meu lloc.

Què li passa al món?

És la meua petita opinió. El que ens passa és que l'home és el pitjor depredador del món. Som llops però sense límits. Som uns sers excepcionals però l'ambició ens perd. Vivim en un món on tots podríem viure sense diferències. Hi ha suficient per a tots. Però en comptes d'això l'home crea

un sistema on per haver països rics, n'hi ha d'haver de molt pobres. Perquè alguns tinguin mansions i helicòpters, altres s'han de morir de fam i de malalties i viure en condicions inhumanes. L'home és un ser limitat i més bàsic del que ens pensem. I encara ens movem per les nostres necessitats més bàsiques. Fins i tot en els hàbits de consum, els psicòlegs i el marketing s'aplica tenint en compte els sentits més bàsics. Tot el que ens passa és el resultat de la cobdícia, l'egoisme i la ignorància.

Quin és el paper de la dona en tot plegat?

La dona és la part més sociabilitzadora. Tenim una gran empatia i una gran sensibilitat i capacitat d'entrega. Sobretot les que hem sigut mares. Som treballadores i obstinades. Exigents i pràctiques. Crec que moltes ara tenim la feina de cuidadores. Cuidar de la família, del nucli familiar, dels fills, de projectar un projecte per tirar endavant, de lluita... de canvi.

Com vas de salvatgisme?

Jajajajajaja. M'agradaria ser-ho més. Però crec que sóc bastant salvatge. Sóc un ser bastant aventurer, que necessita de sensacions noves, d'aventures quotidianes,

de passió i emocions. No puc viure sense emocions.

Regala'm una cita literària:

*"Aunque mis ojos ya no puedan ver ese puro destello que me deslumbra. Aunque ya nada pueda devolver el esplendor en la hierba de la gloria en las flores, no hay que afligirse porque la belleza siempre subsiste en el recuerdo".
Resplandor en la hierba*